

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Mancsiczky László ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Németh L. Zsolt ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2009. március 9. napján meghozott, 19.P.29.009/2004/31. számú ítélete ellen az alperes részéről 32. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 90.000 (kilencvenezer) forint + Áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 210.000 (kettőszáztízezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy a perben általa sérelmezett, az alperes által kiadott ... című lap ...-tól ...-ig megjelentetett ... cikkében közzétett állításokkal megsértette jóhírnév és emberi méltóság védelméhez fűződő személyiségi jogát. A jogsértés miatt kérte az alperes további jogsértéstől való eltiltását és a jogsértés abbahagyására kötelezését, továbbá 5 millió forint nem vagyoni kártérítés megfizetésében is kérte marasztalni az alperest. Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes politikai közszereplő, és ebben a minőségében tűrnie kell az alapvetően a valóságnak megfelelő tényekről, konkrét eljárásokról, azok állásáról szóló beszámolókat és az azzal kapcsolatos véleményeket. Álláspontja szerint a sérelmezett közlések nagy részében a felperes keresetösszegei joga nem állt fenn. Ezen túlmenően vitatta a nem vagyoni kár bekövetkeztét a felperes oldalán. Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes által kiadott ... című lap ...-i számában a „...” című cikkében annak valótlan állításával, hogy

- felperes neve ... polgármester milliárdos megrendeléshez juttatta üzletfele vállalkozását,
- a ... két alapítója a ... és a ... külön-külön 165, illetve 140 millió forintos jelzálogot jegyeztetett be felperes neve ingatlanára,
- felperes neve a ...-nek előterjesztést tett volna,
- olyan hamis látszat keltésével, hogy okozati összefüggés állna fenn azon tények között, hogy felperes neve ingatlanhányadát értékesítette egy vállalkozásnak, amely tulajdonosa volt annak a cégnek, amely felperes neve előterjesztésére hozott döntésével szerződést kötött ... városával,
- ...-i számában az „...” című cikkben olyan hamis látszatot keltett, hogy
- ... városával ingatlan fejlesztésre szerződött egy cég közvetlenül vagy közvetve felperes neve személyéhez lenne köthető,
- egy nagyobb ingatlan csoportra bejegyzett 100 milliós jelzálogjogok kizárólag felperes neve ingatlanára vonatkoznának,
- ...-i számában a „...” című cikkben
- olyan hamis látszat keltésével, hogy a felperes neve által értékesített ingatlanhányadra önmagában több száz milliós jelzálogot alapítottak volna,
- annak valótlan állításával, hogy a ... felperes neve teljes ingatlanát megvásárolta volna,
- ...-i számában a „...” című cikkben olyan hamis látszatot keltett, hogy a ... és ... között létrejött szerződés megkötésében szerepet játszhatott az, hogy korábban felperes neve a kft egyik alapítójának értékesítette ingatlanhányadát, és az eladás üzleti kapcsolatot teremtett volna,
- ...-i számában a „...” című cikkben
- olyan hamis látszatot keltett, hogy ingatlana tulajdoni hányadának a ... részére történt értékesítésével felperes neve és a cég között jelenben is ható üzleti kapcsolat jött létre, illetve hogy a 100 milliós nagyságrendű jelzálogok a felperes neve által értékesített ingatlanhányadra vonatkoznának,
- annak valótlan állításával, hogy felperes neve javaslatot tett volna arra, hogy az önkormányzat mondja fel a helyi vásárcsarnok- tömb rehabilitációjával kapcsolatos megállapodást a ...-vel,
- ...-i számában az „...” című cikkben
- annak valótlan állításával, hogy felperes neve és a ... között azzal, hogy korábban felperes neve ingatlan tulajdoni hányadot értékesített a kft-nek, máig ható üzleti kapcsolat jött volna létre,
- ...-i számában az „...” című cikkben
- annak valótlan állításával, hogy felperes neve valótlanul adott információt arról, hogy a ... meddig volt a ... tagja,
- ...-i számában a „...” című cikkben
- olyan hamis látszat keltésével, hogy a ... javára azért született volna kedvező közgyűlési határozat felperes neve eligazítására, mert annak egyik tulajdonosával felperes neve a jelenre kiható üzleti kapcsolata keletkezett volna,
- ...-i számában a „...” című cikkben
- annak valótlan állításával, hogy felperes nevet ezen nyomozás kapcsán bármilyen minőségben meghallgatták volna,

- olyan hamis látszat keltésével, hogy az élményfürdő beruházásának elnyerése azzal lenne összefüggésbe hozható, hogy a nyertes ... egyik alvállalkozójánál korábban tulajdonos volt felperes neve felesége,
...-i számában a „...” című cikkben
- olyan hamis látszat keltésével, hogy ténylegesen kezdeményezték volna felperes neve mentelmi jogának felfüggesztését,
- annak valótlan állításával, hogy felperes neve maffiaszerű összefonódások részese lenne,
...-i számában a „...” című cikkben
- olyan hamis látszat keltésével, hogy felperes nevenak befolyása lett volna arra, hogy a ... élményfürdő építésével megbízott céggel szemben érvényesítenek-e kötbért (helyesen: kötbért) vagy sem és a döntésben szerepet játszott volna, hogy a kivitelező egyik alvállalkozójánál felesége korábban tulajdonostárs volt,
...-i számában a „...” című cikkben
- olyan hamis látszat keltésével, hogy ... erre vonatkozó tényleges felvetése ténylegesen a mentelmi jog felfüggesztésének kezdeményezését jelentette volna,
...-i számában a „...” című cikkben
- olyan hamis látszat keltésével, hogy felperes neve lenne ...tényleges vezetője, és ezzel annak működtetéséért közvetlen felelősség terhelné,
...-i számában a „...” című cikkben
- olyan hamis látszat keltésével, hogy a ... ügyében folytatott nyomozás és felperes neve vagyongyarapodása között okozati összefüggés lenne,
...-i számában a „...” című cikkben
- annak valótlan állításával, hogy felperes neve a ...esetében annak közvetlen vezetője lenne,
...-i számában a „...” című cikkben
- olyan hamis látszat keltésével, hogy a ...i ... ügyében folyó nyomozás és felperes neve vagyongyarapodása között összefüggés állhat fenn,
- annak valótlan állításával, hogy a ... egyik alapítója vásárolta volna meg felperes neve ingatlanát, mert a valóságban ő ingatlan tulajdoni hányadot értékesített és hamis látszatot keltett azzal, hogy ez összefüggésbe lenne hozható később szerződés jött létre az önkormányzat és a ... között,
...-i számában a „...” című cikkben
- olyan hamis látszat keltésével, hogy a ...i ... ügyében folyó nyomozás és felperes neve vagyongyarapodása között összefüggés állna fenn,
...-i számában a „...” című cikkben
- annak valótlan állításával, hogy felperes neve egyetlen emberként döntene ... vállalkozói vagyonáról, illetve jóváhagyására lenne szükség a ...i ... döntéseihez,
...-i számában a „...” című cikkben
- annak valótlan állításával, hogy a felperes neve a ...i ... döntési mechanizmusában a legfőbb döntéshozó lenne,
- olyan hamis látszat keltésével, hogy az ... azért jutott volna alvállalkozói megbízáshoz, mert felperes neve felesége korábban a cégben tulajdonos volt,
...-i számában a „...” című cikkben és ...-i számában a „...” című cikkben
- olyan hamis látszat keltésével, hogy a ...i ... ügyekben végzett nyomozás során sor kerülhetett felperes neve tanúkénti meghallgatására,

...-i számában a „... kérdései felperes nevéhez” című cikkben

- valótlanul állította, hogy a ... egyik alapítója vásárolta meg felperes neve ingatlanát, mert ő egy tulajdoni hányadot értékesített,
- olyan hamis látszatot keltett, hogy ez összefüggésbe hozható lenne azzal, hogy a város szerződést kötött a ...-vel,

...-i számában a „...” című cikkben

- valótlanul állította, hogy felperes neve az ... elnevezésű cég felügyelő bizottsági tagja lett volna,
- olyan hamis látszatot keltett, hogy felperes neve kapcsolatba lenne hozható az ott szerepeltetett cégekkel,
- olyan hamis látszatot keltett, hogy a ... arra tekintettel nyerte el az élményfürdő beruházását, mert egyik alvállalkozójánál korábban felperes neve felesége tulajdonos volt,

...-i számában a „...” című cikkben

- olyan hamis látszatot keltett, hogy az ... azért jutott volna alvállalkozói megbízáshoz, mert felperes neve felesége korábban a cégben cégtulajdonos volt, ugyanezen számban a „...” című cikkben
- olyan hamis látszatot keltett, hogy felperes neve ... gazdálkodása tekintetében személyes összefonódások alanya lenne,

...-i számában „...” című cikkben

- olyan hamis látszatot keltett, hogy felperes nevesal szemben megalapozottan lehetett volna büntetőeljárást folytatni,

...-i számában a „...” című cikkben és ...-i számában az „...” című cikkekben

- felperes neve politikus-keresztapának megnevezésével,
- olyan hamis látszat keltésével, hogy felperes neve bűnösségét igazoló eltitkolt dokumentumok léteznének,

...-i számában a „...” című cikkben

- annak híresztelésével, hogy felperes neve bűncselekményeket koordinált volna,

...-i számában a „...” című cikkben

- olyan hamis látszat keltésével, hogy felperes neve állított szerepéről érdemi döntés nem született volna, nem lett volna tudható, hogy őt tanúként meghallgatták-e, nem lett volna ismert, hogy mit válaszolt ... legfőbb ügyész felperes nevének,

...-i számában a „...” című cikkben

- olyan hamis látszat keltésével, hogy az adott eljárásban feltétlenül indokolt lett volna gyanúsítottként, vagy tanúként felperes neve meghallgatása,

...-i számában a „...” című cikkben

- olyan hamis látszat keltésével, hogy a felperes neve személyével is kapcsolatba hozott ügyben az eljárás megszüntetésére annak ellenére került sor, hogy az ügyben akár eltitkolt bizonyítékok lehetnek,

...-i számában a „...” című cikkben

- olyan hamis látszatot keltett, hogy a megyei főügyész válaszában elmaradása azt igazolná, hogy az ügy kimenetelét befolyásoló bizonyítékok kerültek volna elhallgatásra,

...-i számában a „...” című cikkben

- olyan hamis látszatot keltett, hogy annak ellenére szüntették meg a nyomozást a ... ügyében, hogy felperes nevet terhelő bizonyítékok lettek volna,

Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől, és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.500.000 forint tőkét, ennek 2004. november 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévét megelőző napon érvényes jegybanki alapkamatát és 250.000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 300.000 forint illetékről úgy rendelkezett, hogy abból 120.000 forintot a felperes, 180.000 forintot az alperes köteles megfizetni a Magyar Államnak, külön felhívásra.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette, hogy az alperesi cikkekben foglaltak megsértették a felperes emberi méltóságát és jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát a felperes ingatlanával, az arra bejegyzett jelzálogjoggal, kapcsolatos, a felperes üzletfele megrendeléshez juttatására, a vásárcsarnok rehabilitációjára, az élményfürdő beruházásra, a felperes mentelmi jogának felfüggesztésére, vagyongyarapodására, a vagyonkezelő vezetésére, a felperes tanúkénti meghallgatására, felügyelő bizottsági tagságára, alvállalkozói megbízására, a személyi összefonódásokra, a bűncselekmények koordinálására és az eltitkolt bizonyítékokra vonatkozó valótlan és a valóságot hamis színben feltűntető közlések miatt.

Az ún. ...-levél alperesi cikkekben való rendszeres idézése tekintetében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az nem felelt meg ... tavaszán az adott eljárással összhangban állás követelményének. A tájékoztatás akkor lett volna megfelelő, ha a levélre adott reagálást is közzéteszik, illetve, amikor az ügyészség hivatalosan megállapította, hogy a vagyonkezelők ügyében foganatosított nyomozás bűncselekmény hiányában került megszüntetésre, ezt a tényt is egyértelműen közlik. Tényként állapította meg, hogy a felperessel szemben büntetőeljárás nem indult, és tanúként sem hallgatták ki a vagyonkezelő ügyeiben folytatott nyomozás során. Az ezzel ellentétes közlés tehát jogsértőnek minősül. Utalt a ... jelen per alperese ellen indított eljárásra és a korábban folyamatban volt sajtó-helyreigazítási eljárások tartalmára.

Mindezek alapján a Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a rendelkező részben foglaltak szerint állapította meg a jogsértést, a b) pont szerint rendelkezett az alperes további jogsértéstől való eltiltásáról. A jogsértés abbahagyása iránt előterjesztett kereseti kérelmet elutasította, mivel az ítélelhozatal időpontjában a jogsértés folyamata már nem állt fenn.

A felperes nem vagyoni kártérítési igényét 3.500.000 forintban ítélte megalapozottnak, figyelemmel a jogsértés tárgyi súlyára, rendkívüli mértékű ismétlődésére valamint arra is, hogy a felperes a jogalap tekintetében nem teljes mértékben lett pernyertes. Az összegszerűség megállapításánál az elsőfokú bíróság figyelemmel volt a felperes személyes nyilatkozatában és a kihallgatott tanúk vallomásában egyezően előadott, a jogsértő közlésekkel okozott hátrányos következményekre.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset részbeni elutasítását kérte. Vitatta a megállapított jogsértések számát és a nem vagyoni kártérítés összegét.

Kiemelte, hogy a jogsértések jelentős részét a ...-levél ismétlődő közlése vagy arra utalás képezte, míg a kisebb részét jelentette a felperes tevékenységére vonatkozó közlés. A ...-levéllel kapcsolatban előadta, hogy az nem sértheti a felperes személyiségi jogait. Megállapítható, hogy a levél a megjelent tartalommal létezik. A

levél maga a ...jogellenes működésével kapcsolatos gyanúkat fogalmazott meg. Keletkezésekor már folyamatban volt a vagyonkezelő ellen egy büntetőeljárás különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés gyanúja miatt.

A levél közlésére a folyamatban levő büntetőeljárás ismertetésekor, a levéllel kapcsolatos vitákról való tájékoztatáskor, valamint az alperes munkatársa elleni vádemelésről és a büntetőeljárásról szóló tudósítások során továbbá a sajtó-helyreigazítási per állásának ismertetésekor került sor. Tehát nem a felperes ellen indított lejárató kampány részét képezte, hanem az eljárásokról szóló beszámoló részeként, az érthető tájékoztatás érdekében közölték azt. Előadta, hogy több cikk is foglalkozott a büntetőeljárás befejezésével, így a cikkek nem kezelhették tényként a ...-levél tartalmát. A büntetőeljárás befejezését követően pedig köztudomású volt, hogy a levél tartalma nem valós, ezért annak ismétlődő közlése nem volt alkalmas arra, hogy a felperes életminőségében változást okozzon. Annak közlése, hogy mégis lehet valóságtartalma a levélnek, véleménynyilvánítás, amely nem alapoz meg személyiségvédelmet.

Vitatta a nem vagyoni kártérítés összecszerűségét, mivel a ...-levél közlése nem sérthette a felperes személyiségi jogát, az egyéb jogsérelmek pedig olyan csekély súlyúak, hogy nem alkalmasak ilyen mértékű nem vagyoni kártérítés megítélésére. A felperes politikai közszereplő, akit fokozottabb tűrési kötelezettség terhel a tevékenységét érintő cikkek negatív tartalmával szemben. Nem tartotta elegendőnek köztudomású tényként kezelni a felperest ért nem vagyoni károk bekövetkeztét, figyelemmel arra is, hogy a felperes nyilatkozata szerint politikai tevékenységére a cikksorozat nem volt hatással.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy az alperesnek ...-tól közokiratokból tudnia kellett, hogy az ún. ...-levélben foglaltak megalapozatlanok. A felperes számára nyilvánvaló hátrányokkal járt az alperes által szándékosan, jóhírnevét durván sértő cikkfolyam, amiről a közéleti viták is folytak. Sérelmezte, hogy az alperes a ...-i ügyészégi közleményt nem idézte cikkeiben, ugyanakkor a nyomozás megszüntetésének törvényességét megkérdőjelezte. Utalt arra, hogy a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározásánál az elsőfokú bíróság a felperes előadását, az okirati bizonyítékokat és az eset összes körülményét vette figyelembe.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint.

E körben megállapította, hogy az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helytállóan állapította meg a tényállást, amelyre alapított érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése értelmében helybenhagyta, annak helyes indokai alapján.

A Fővárosi Ítéltábla döntését a következőkre alapította.

Az Alkotmány 59. § (1) bekezdése alapján a jóhírnév védelméhez való jog mindenkit megillet, azonban az Alkotmány 61. § (1) bekezdésében mindenki számára biztosítja a szabad véleménynyilvánítás jogát is.

A Ptk. 75. §-a általános védelemben részesíti a személyhez fűződő jogokat, a legjelentősebbeket külön nevesítve. A Ptk. 76. §-a kimondja, hogy a személyhez fűződő jog sérelmét jelenti - egyebek mellett - az emberi méltóság megsértése.

A Ptk. 78. §-a értelmében a személyhez fűződő jogok védelme a jóhírnév védelmére is kiterjed, amelynek sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel.

A hírnév a személy társadalomban betöltött szerepének értékelését befolyásoló ismereteket jelenti. A jóhírnév sérelmének megállapítására a valótlan és a személy hátrányos megítélését kiváltó közlés alkalmas. A vélemény, bírálat csak akkor ad alapot a személyiségvédelemre, ha egyben nyíltan vagy burkoltan valótlan és sértő, bántó vagy megalázó, nem felel meg a társadalmi rendeltetésének.

Az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB határozatában úgy fogalmazott, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. A 36/1994. (VI. 24.) AB határozat értelmében a véleménynyilvánítás szabadsága mindenféle közlés szabadságát magában foglalja, függetlenül a közlés módjától, értékétől és többnyire valóságtartalmától. Fokozott védelmet élveznek az olyan értékítéletek, amelyek a közügyekre vonatkozó vélemények ütközésében kapnak hangot, még akkor is, ha esetleg túlzóak és felfokozottak. A véleménynyilvánítás szabadsága mellett azonban alkotmányos védelem illeti meg a jóhírnevet is, amely a véleménynyilvánítás szabadságának külső korlátját képezheti.

A Fővárosi Ítélőtábla hangsúlyozza, hogy a felperes nem vitásan közszereplő, akinek számolnia kell azzal, hogy tevékenységét, személyét kritikával illetik, és erről a közvéleményt tájékoztatják. Tehát a közélet szereplőjeként el kell viselnie a személyét kedvezőtlen színben feltüntető és tevékenységét negatív módon értékelő kritikát, ugyanakkor nem köteles eltérni a minden valóságalap nélküli, személyét hamis színben feltüntető, indokolatlan vádaskodást.

A Legfelsőbb Bíróság általános személyiségvédelmi perekben is alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalása rögzíti, hogy a jogsértés elbírálásánál a használt kifejezéseket nem lehet elszigetelten vizsgálni, tekintettel kell lenni a szövegkörnyezetre is, és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell vizsgálni. Így kell megállapítani, hogy a sajtóközlemény kifogásolt része valótlan tartalmú vagy hamis színben tünteti fel a valóságot.

Mindezek figyelembevételével a Fővárosi Ítélőtábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az ítélet rendelkező részében meghatározott cikkekben a ...-levél tartalmának közzététele olyan hamis színben tüntette fel a valóságot, mintha a levél megalapozottan állította volna azt a tényt, hogy a felperes koordinálásával a ...-nél vagyon elleni bűncselekmények sorozatát követték el. A peradatokból kitűnően az alperesi lap igazoltan tudott arról, hogy a hivatalos szervek miként reagáltak a ...-levél tartalmára.

A sajtóról szóló 1986. évi II. törvény (St.) 2. § (1) bekezdése értelmében a sajtó feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatásról való gondoskodás, illetve hogy

elősegítse a társadalmi jelenségek közötti összefüggések megértését [(3) bekezdés]. A 3. § (1) bekezdése szerint azonban a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcst, és nem járhat mások személy személyhez fűződő jogainak sérelmével.

A Legfelsőbb Bíróság PK 14. számú állásfoglalása alapján nincs helye jogsértés megállapításának, ha a sajtószerv valamely büntetőeljárás jogerős befejezése előtt a valóságnak megfelelően tájékoztatta olvasóit a vádirat tartalmáról, a nyilvános tárgyalásról vagy a nem jogerős büntető bírósági ítéletről. Ha a büntetőeljárás nem vezet elmarasztalásra, a sajtószerv az érintett személy kívánságára köteles az olvasót erről is tudósítani. A tudósításnak mindig összhangban kell állnia az adott eljárás állásával.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperesi cikkek ezen követelménynek nem feleltek meg, ugyanis megjelenésük időpontjában a megyei rendőrfőkapitány által írt levél tartalmáról a megyei főügyész helyettese már úgy nyilatkozott, hogy az nem elegendő a büntetőeljárás megindításához, majd ... decemberében az ügyészség úgy foglalt állást, hogy a vagyonkezelő ügyében a nyomozást bűncselekmény hiányában szüntették meg. Tényként állapítható meg, hogy a felperessel szemben nem indult büntetőeljárás, őt tanúként sem hallgatták ki a nyomozás során. Mindezek ismeretében az alperesi írásokban a levélben megjelölt bűncselekmények tekintetében a felperes személyes érintettségére, a bűnszervezetben való elkövetésre és a felperes mentelmi jogára utaló részletek ismételt idézése olyan szövegkörnyezetben, amely a közöltek megalapozottságára utal, megvalósítja a jóhírnév sértést, mivel nem a büntetőeljárás aktuális állásával összhangban álló, hiteles és pontos tudósításokról van szó. Az alperes a közöltek valóságtartalmát nem igazolta, így az elsőfokú bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) pontja szerint helytállóan állapította meg a jogsértést az ún. ...-levél közlése miatt, mivel a cikkek a valós tényeket a közlés módjával és tartalmával hamis színben tüntetik fel.

A jogsértés miatt az elsőfokú bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdésének b) pontja alapján helyesen rendelkezett az objektív jogkövetkezményként az alperes további jogsértéstől való eltiltásáról.

A felperes által a jogsértések miatt igényelt nem vagyoni kártérítés körében - figyelemmel a Ptk. 339. §-ára és a Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdésében foglaltakra - a kártérítés általános szabályaiból kiindulva annak bizonyítása volt szükséges, hogy az alperes által elkövetett jogellenes és felróható magatartás okozott-e a felperes számára olyan hátrányt, amelynek ellensúlyozására a nem vagyoni kár megtérítése indokolt. Tehát az eljárás során azt kellett vizsgálni, hogy a sérelmezett magatartás olyan jogkövetkezménnyel járt-e, hogy az adott személyről kedvezőtlen értékítélet alakuljon ki, és ez mennyiben hatott ki társadalmi megítélésére. A kártérítés mértékének megállapításánál pedig figyelembe kellett venni az eset összes körülményét, különösen a jogsértés tárgyi súlyát és a jogkövetkezményeket.

Az alperes alaptalanul kifogásolta, hogy csupán a köztudomású tények figyelembe vétele indokolná ilyen mértékű nem vagyoni kártérítés megítélését. A felperes által elkövetett súlyos bűncselekményekre vonatkozó valótlán és sértő tények közlésének ilyen számú, folyamatosan ismétlődő közzététele önmagában a Pp.

163. § (3) bekezdése alapján indokoltá teszi az ezzel okozati összefüggésben felmerült hátrányok miatt a magasabb összegű nem vagyoni kártérítés megítélését. Ezen túlmenően azonban a felperes személyes előadásában beszámolt arról, hogy a másfél évig tartó cikksorozat miatt folyamatosan védekezésre kényszerült egy olyan ügyben, amely nem is létezett, és a nyomozás megszüntetését követően sem közölték az alperesi cikkek, hogy arra bűncselekmény hiányában került sor. ... és ... tanúvallomásában elmondta, hogy a városban az emberek foglalkoztak az alperesi sajtóközlésekkel, ismeretségi körben is emlegették a cikkeket, a felperest és családját megviselte a cikksorozat.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes számára rendkívül súlyos nem vagyoni hátrányt okoztak a jogsértő állítások, ugyanis egy országos napilap ...-tól ...-ig terjedő, szinte naponta megjelenő cikkeiben folyamatosan, ismétlődő módon foglalkozott a felperes személyével oly módon, hogy a tényeket nem a valóságnak megfelelően közölte.

A jogsértés tárgyi súlyára, nyilvánosságára, a jogsértés megismétlésének nagy számára és a kialakult bírói gyakorlatra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által a Pp. 206. § (3) bekezdésének megfelelő mérlegeléssel megállapított nem vagyoni kártérítés összege helytálló volt, arányban állt a sajtóban szinte példa nélküli lejáratást célzó eljárással okozott hátránnyal.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott. A fellebbezési illetékről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján, míg a felperesi ügyvéd munkadíjáról a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának megfelelően rendelkezett.

Budapest, 2010. február 25.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k.. Pestovics Ilona s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő